DELİ BALTA

GÜRBÜZ AZAK

AYRICA PARA İLE SATILMAZ • SAYI.14 • 15 AĞUSTOS 1983

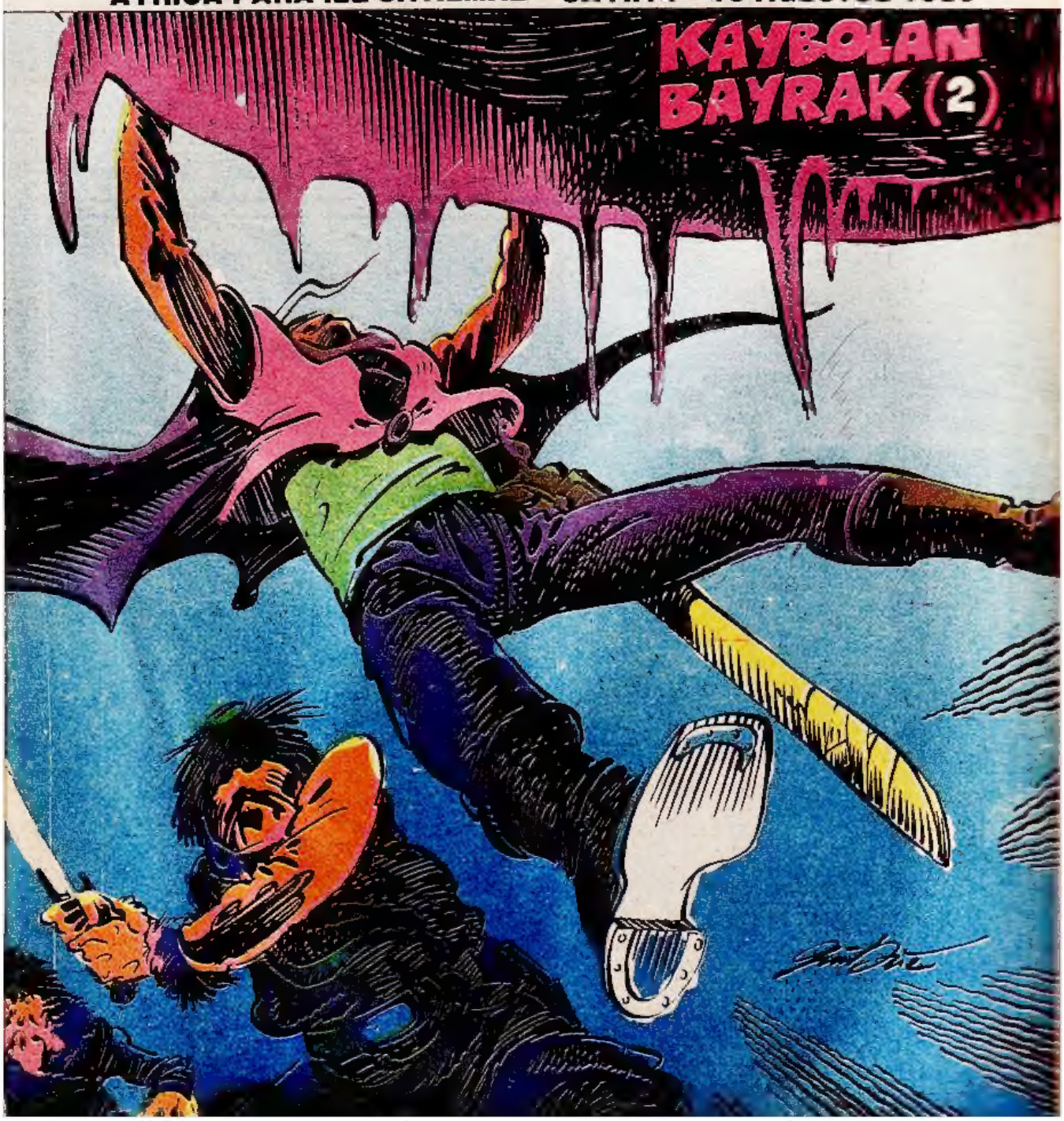

KAYBOLAN BAYRAK (2)

Bunca yoldan ve yorgunluktan sonra bir tek çare kalıyordu: Yılmamak...

Deli Balta, korkunç ayaza ve aşılmaz engellere rağmen bir adım daha attı.

BAYRAĞI BULMALIYIM. AKSİ HALDE VATANIMA DÖNEMEM.

Kaygan zemine ve yeniden çıkan sert esintiye aldırmadan ilerledi. Ortalıkta ses sedâ yoktu. Uçsuz bucaksız beyazlık içinde tek başınaydı...

BU TEPEYİ AŞMAM LÂZIM... BEKLEYECEK ZAMAN DEĞİL...

Sonra, ufak bir engele yaklaştı. Ellerini yakan müthiş soğukluğa rağmen uzandı.

Usul usul yukarı tırmandı. Ayakları kayıyor, elleri tutunacak yer bulamıyordu...

BECERECEĞİM GALİBA. EVET OLUYOR, HA GAYRET...

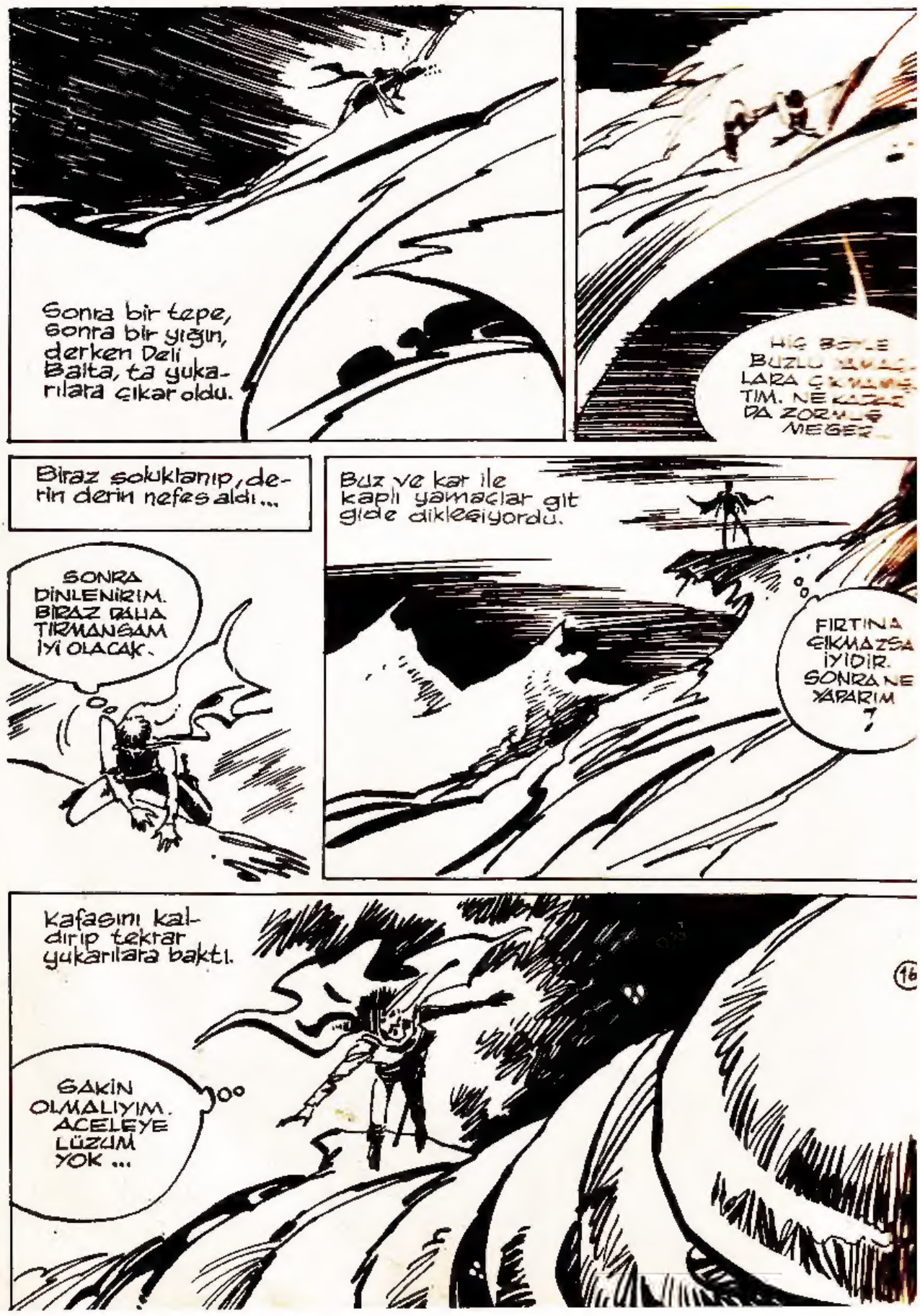
Sonra bir tepe, sonra bir yığın, derken Deli Balta, ta yukarılara çıkar oldu.
HİÇ BÖYLE BUZLU YAMAÇLARA ÇIKMAMIŞTIM. NE KADAR DA ZORMUŞ MEĞER
Biraz soluklanıp, derin derin nefes aldı...
SONRA DİNLENİRİM. BİRAZ DAHA TIRMANSAM İYİ OLACAK.
Buz ve kar ile kaplı yamaçlar gitgide dikleşiyordu.
FIRTINA ÇIKMAZSA İYİDİR. SONRA NE YAPARIM?
Kafasını kaldırıp tekrar yukarılara baktı.
SAKİN OLMALIYIM. ACELEYE GÜZUM YOK...
16

Tekrar uzandı. Tırnakları sökülür gibi sızladı. Çok uzaklardan kurt uluma-ları geliyordu. Açlıktan bağrışıp duruyorlardı...
Parmaklarıyla, tutuna-cak küçük çizikler açıp tırnaklarını gömdü ve kendini yukarı çekti...
BAŞARMA-LIYIM... BAŞ-KA ÇARE YOK. HİÇ YOK...
17
Güç belâ, küçük bir tümseği aşmak üze-reydi.
Önce ellerini, son-ra sağ dizini kasıp, öne doğ-ru eğildi.
İNŞAAL-LAH KAR BAYRAĞI ÖRTMEMİŞ-TİR. O ZA-MAN YAN-DIK İŞTE...

İki dakika daha ya geçti, ya geçmedi.
KORKTUĞUM BAŞIMA GELİYOR. FIRTINA ÇIKACAK. NE YAPSAM ACABA?
Derken, ufak esintiler birleşip, Deli Balta'yı sarsar oldu.
Ayakta durmanın imkânı yoktu.
Deli Balta, iki büklüm buzlara kapaklandı. Kaymamak için ne yaptıysa kâr etmedi.
Sonunda fırtına galip gelmişti. Deli Balta'yı aşağılara fırlatıverdi.
ALLAH!
oldukça yüksekten, sırt üstü karlara düştü...

Sırtı ve dirsekleri çatlar gibi acıyordu. Şöyle bir doğrulduğunda fırtınayı daha bir şiddetlenmiş buldu.
ARTACAK... BU FIRTINA DİNECEĞE BENZEMİYOR. KURT SESLERİ DE YAKLAŞIYOR MU NE?
Ayakta durmak mümkün değildi. Deli Balta süründü sürüne ilerlemeğe başladı.
BİR KUYTU BULMALIYIM. GALİBA ŞURASI MÜSAİT...
Kendini küçük bir oyuğa dar attı. Elinden hiçbir şey gelmezdi.
19
ANLAŞILAN, BU GECE BURDAYIM. DONMAMALIYIM DONMAMALIYIM
Tipi, ayaz ve fırtına el ele verip, onca dağı ve tepeyi inim inim inletir olmuştu. Deli Balta büzüldükçe büzüldü...

Uğultular dinmek bilmiyordu.
Karanlık ve ağaza korkunç uğultular karışıyordu. Çıldırmak işten değildi...
Zirvelerden çığlar inmeğe, ortalık dayanılmaz bir hal almağa başlamıştı. Fırtına, tepelerde ne var, ne yok; uzaklara fırlatıyordu.
Sanki tepeler ordan oraya yer değiştiriyordu... O gürültü arasında ...
...üzerine HİLÂL işlenmiş bir bayrak, önce bir zirveye tutundu.
...sonra, rüzgârın şiddetine dayanamayıp, boşluklara doğru fırlayıp gitti.
25

Sabaha karşı Deli Balta, gürültülerin azalmasıyla kendine geldi.

Kollarını ve bacaklarını ovalayıp, etrafı dinledi.

Dişleri birbirine vuruyor, ve bütün vücudu zangır zangır titriyordu.

İYİ DEĞİLİM... ELLERİM UYUŞMUŞ. AYAKLARIM ZOR KIMILDIYOR...

Aklını yitiriyor gibiydi. Ama yine de ayağa kalkabildi.

HAREKET ETMELİYİM... GÖZLERİM KAPANIYOR. UYUMAK ÇOK TEHLİKELİ. DONUYOR MUYUM NE?

Az sonra, bütün gücünü toplayıp doğruldu. Bütün çaresizliğine rağmen, ellerini gökyüzüne doğru kaldırıp haykırdı:

21

ALLAHÜ EKBER!

Dağdan dağa çarpan feryadı yankılanarak, döne dolana geri geldi...

EKBER
EKBER
EKBER
EKBER

Artık çılgın gibiydi. Başına gelecekleri sezmiş, bir o yana, bir bu yana emeklemeğe koyuldu...
DONUYORUM! DONUYORUM! BU ELLER BENİM DEĞİL SANKİ... BU AYAKLAR...
...ARTIK BENİM DEĞİL!
BAYRAĞIM NEREDE ACABA? ÜŞÜYOR MU, YOKSA FIRTINA PARÇALADI MI ONU?
Kendini artık unutmuş, bayrağı düşünüyordu...
Tekrar ve zorlukla ayağa kalktı. rüzgâra doğru iki adım daha attı, ve yine düştü.
Tam o sırada ters yönden ılık bir rüzgâr çıktı...
Çatırdayan dişleri azıcık gevşelamış, aralarında sızılar belirmişti.
Elleriyle biraz daha yol alıp, öylece kala kaldı.
BU SIZILAR İYİYE İŞARET... ARTIK DONUP KALMAM BURALARDA...
İYİ Kİ SIZLADI AYAKLARIM. İYİ Kİ TIRNAKLARIM ACIYOR. KURTULACAĞIM...
22

Bir saat sonra kendini azıcık daha iyi hissediyordu. Ayağa kalkıp etrafı kolaçan etti. Ne rüzgâr, nede korkunç uğultular kalmıştı... Şöyle bir gerinip...

...bir tepeden bir tepeye atlamayı denedi... İşler düzeliyor gibiydi.

Sonra, buz tutmuş kayalara tutunup biraz daha yükseklerde tırmanmaya başladı. Kanı ısınıyor ve kendine geliyordu...

Azıcık ortalığı dinledi. Sesler duymuş gibiydi.

FAZLA EYLEŞMEMELİ. BELKİ DE TAKİP EDİLİYORUM...

YOL SORDUĞUM KÖYLÜLER HABER VERMİŞ OLABİLİR...

Ve koşmağa başladı. Bayrak, buralarda bir yerde olmalıydı. Ona kavuşacağından o kadar emindi ki...

Fakat aşağılarda, iyi niyetli olmayan birileri vardı. Ve sonunda onu görmüşlerdi.

İŞTE ORADA! BAKIN, İŞTE ORADA!

EVET O! TA KENDİSİ! -EMEN YAKALAYALIM. DURMAYIN!

SİZ İKİNİZ YAN TARAFTAN KOŞUN. ÖNÜNÜ KESİN!

TAMAM! ELİMİZDEN KURTULAMAZ, MERAK ETME!

HEEEEY! OLDUĞUN YERDE KAL! KARŞI KOYMA, YOKSA DELİK DEŞİK OLURSUN!...

Deli Balta bir saniye ardına baktı.

İŞTE BU KÖTÜ OLDU... BU VAHŞİLERE PAÇAYI KAPTIRMAMALI... KAVGA ÇIKACAĞA BENZER...

AMA, KAVGA YERİNİ BEN SEÇMELİYİM...

Deli Balta, beş kişiyi görür görmez, uygun bir yer bulmak için hazırlanı

Fakat ardındakiler bırakıcı değildi.
YİNE ÖNÜNÜ KESMEĞE ÇALIŞIN! DOKUZ CANLI BU ADAM!
ANLAŞILDI! HAYDİ BİZ BU TARAFTAN!

DUR DEDİM SANA DUR!
BİZ BEŞ KİŞİYİZ! BAŞ EDEMEZSİN! BOŞUNA ÇABALAMA!

Deli Balta onlar gibi düşünmüyordu. Vakit geçirmeden kılıcına davrandı... Fakat o da ne?..
EYVAH! KILIÇ BUZ TUTMUŞ... ÇIKMIYOR. SIYRILMIYOR...
ARTIK ELİMİZ DESİN!

YANILIYORSUNUZ... AMAN ALLAHIM! O DA NE? YAŞASIN!
KAYBOLAN BAYRAĞIN GÖNDERİ BU. İŞİME YARAYABİLİR...

Az sonra da takipçilerle yüz yüze idi...
HAYDİ UYUZLAR, GELİN BAKALIM!

Birisi öfkeyle bağırdı:

TESLİM OL! BOŞ YERE UĞRAŞTIRMA BİZİ!

Deli Balta, en öndekine şimşek gibi saldırdı. Göndereki hilal, adamın boğazını parçalayıp geçti..

HAVOW!

Korkunç feryat yeri göğü inletirken öbürleri deli gibi saldırdılar. Gözlerini kan bürümüştü.

PARÇALAYIN ŞUNU!

SAKIN ACIMAYIN, ÖLDÜRÜN!

Deli Balta, geceki yorgunluğu üzerinden atamamıştı...

Göndere şimşiki sarılıp gerilemeğe başladı.

Ardında derin bir uçurum olduğunun farkında bile değildi.

DUR!

Nitekim, olan oldu. Bir adım daha gerileyince kaydı ve yuvarlandı.

Kar yığınlarından buzlara, buz tepelerinden kar kümelerine çarpa çarpa...

...aşağılara doğru uçtu... Artık ne ses, ne sedâ kalmıştı.

Deli Balta'nın ardından bir iki kar kümesi dökülüp kaydı... o kadar...

Yukarıdakiler yarım saatten fazla beklediler. Bir ses gelir ümidiyle kulak kesildiler.
27
Dünya sanki sağır olmuştu. Beyaz sessizlik ulanıp gidiyordu.

BU UÇURUMDAN SAĞ ÇIKILMAZ. İSTERSENİZ BİRAZ DAHA DURALIM...
LÜZUM YOK. ÖLÜSÜNÜ YARIN GELİP ALIRIZ...

Az sonra da çekip gittiler.
CEZASINI BULDU. İYİ OLDU!
ÇOK KÖTÜ BİR ÖLÜM BU...

Yanılıyorlardı... Aşağılarda, ama çok aşağılarda bir bilek kımıldadı... Sonra usulca ve yorgun, bir yere tutunmaya çabaladı...

Hemen ardından bir gönder göründü.
HİÇ DERMANIM KALMAMIŞ. TUTUNACAK BİR ŞEY BULAMAZSAM BURALARDA KALIRIM.
HER TARAF BUZ... AMA TUTUNMALIYIM..TUTUNMALIYIM...
Az sonra eline bir gümüşaklık değdi.
Can havliyle hemen ona tutundu.
Bu, ne zamandır aradığı; Kaybolan Bayrağın ta kendisiydi. Birbirlerine öyle bir sarılışları vardı ki, görmeliydiniz...
Belki on, belki yirmi dakika sonra kendini yukarı çekebilmişti.
Neden sonra... tutunduğu şeye...
...bakmayı akıl edebildi. Ve iliklerine kadar titredi.
SEN HA ? SEN HA ?!
BEN SENİ KURTARMAYA GELMİŞTİM...
AMA, SEN BENİ KURTARDIN... BAYRAĞIM BENİM !
Ertesi gün güneş doğduğunda dağlar yine aynı dağlardı.
Ama, Deli Balta artık oralarda değildi... Kendini uçurum diplerinde ölüm kurtaran bayrakla birlikte Anadolu'ya doğru koşuyordu.